



Lag om ändring i varumärkeslagen (1960:644);

utfärdad den 19 maj 2005.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om varumärkeslagen (1960:644)

dels att nuvarande 37 a § skall betecknas 37 b §,

dels att 37, 39 och 41 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 37 a §, av följande lydelse.

37 §² Gör någon intrång i rätten till ett varukännetecken enligt 4–10 §§ (varumärkesintrång) och sker det uppsåtligen eller av grov oaktsamhet, skall han eller hon dömas till böter eller fängelse i högst två år. Den som har överträtt ett vitesförbud enligt 37 b § får inte dömas till ansvar för intrång som omfattas av förbudet.

För försök eller förberedelse till brott enligt första stycket döms till ansvar enligt 23 kap. brottsbalken.

Åklagaren får väcka åtal för brott som avses i första eller andra stycket endast om målsäganden anger brottet till åtal och åtal av särskilda skäl är påkallat från allmän synpunkt.

37 a § Egendom med avseende på vilken brott föreligger enligt 37 § skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat. Även utbyte av sådant brott skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. Detsamma gäller vad någon har tagit emot som ersättning för kostnader i samband med ett sådant brott, eller värdet av det mottagna, om mottagandet utgör brott enligt 37 §.

Egendom som har använts som hjälpmedel vid brott enligt 37 § får förklaras förverkat, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl. Detsamma gäller egendom som varit avsedd att användas som hjälpmedel vid brott enligt 37 §, om brottet har fullbordats eller om förfarandet har utgjort ett straffbart försök eller en straffbar förberedelse. I stället för egendomen får dess värde förklaras förverkat.

39 § Grundas en talan om varumärkesintrång på registrering enligt denna lag, skall 37 och 37 a §§ inte tillämpas såvitt angår tid före registreringsdagen. För tid innan ansökan om registrering kungjorts enligt 20 § skall inte heller 38 § tillämpas, om inte intrånget skett uppsåtligen.

¹ Prop. 2004/05:135, bet. 2004/05:JuU31, rskr. 2004/05:237.

² Senaste lydelse 1994:232.

41 §³ På yrkande av den som har lidit varumärkesintrång får domstolen efter vad som är skäligt till förebyggande av fortsatt intrång besluta att varukännetecken som olovligen förekommer på varor, förpackningar, reklamtryck, affärshandlingar eller liknande skall utplånas eller ändras. Kan en sådan åtgärd inte ske utan att egendomen på vilken kännetecknet förekommer förstörs eller på visst sätt ändras får domstolen besluta om detta. I ett sådant fall får domstolen också, på yrkande, besluta att egendomen skall mot lösen lämnas ut till den som har lidit intrånget.

På yrkande av den som lidit intrånget får domstolen efter vad som är skäligt till förebyggande av fortsatt intrång besluta att föremål, vars användande skulle innebära varumärkesintrång, skall förstöras eller ändras på visst sätt.

Sådan egendom som avses i första och andra styckena får tas i beslag om det skäligen kan antas att ett brott enligt 37 § har begåtts. I fråga om ett sådant beslag tillämpas reglerna om beslag i brottmål i allmänhet.

Bestämmelserna i första–tredje styckena tillämpas också i fråga om försök och förberedelse enligt 37 § andra stycket.

Beslut som avses i denna paragraf skall inte meddelas, om förverkande eller åtgärd till förebyggande av missbruk skall beslutas enligt 37 a § eller enligt brottsbalken.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2005.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Thomas Johansson
(Justitiedepartementet)